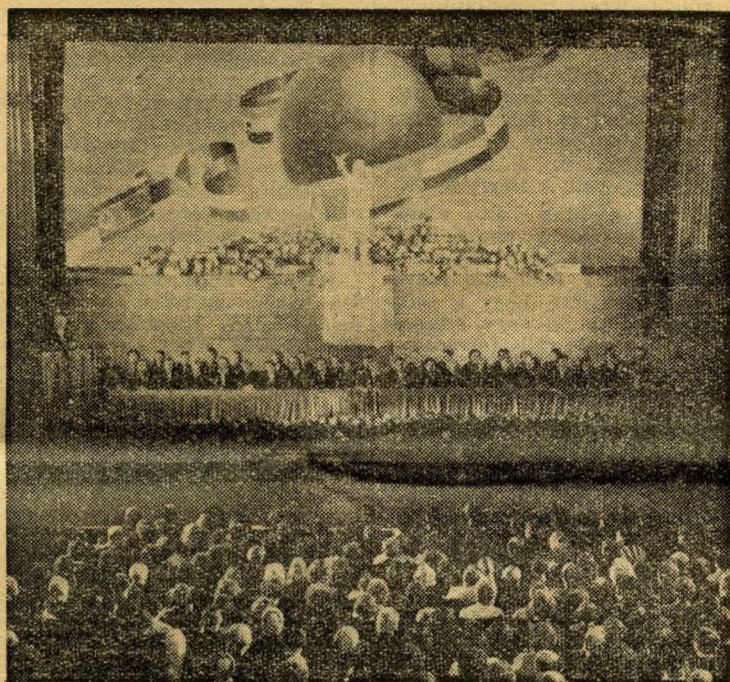

1959 MAR 7

A magyar nők tántoríthatatlanul a szocializmus mellett állnak

A nemzetközi nőnap díszünnepsége az Erkel Színházban

A Magyar Nők Országos Tanácsa a nemzetközi nőnap alkalmából pénteken este díszünnepséget rendezett az Erkel Színházban. A hatalmas nézőteret zsúfolásig megtöltötték a budapesti asszonyok képviselői. Az elnökségben foglalt helyet Kállai Gyula és Marosán György, az MSZMP Politikai Bizottságának tagjai, Bakos Agnes, a szakmaközi nőbizottság titkára, Baracsi Ferencné termelőszövetkezeti tag, Benke Valéria, művelődésügyi miniszter, Bodonyi Pálné, a Budapesti Nótanács titkára, Bugár Jánosné, a SZOT titkára, Czigány Lajosné, egyéni parasztasszony, Csikesz Józsefné, az MSZMP Budapesti Bizottságának titkára, Erdei Lászlóné, a Magyar Nők Országos Tanácsának elnöke, Gábor Zoltánné, a Budapesti Nótanács titkárhelyettese, dr. György Júlia, Munka Erdemrenddel kitüntetett orvos, Gyimesi Andrásné, a Veszprém megyei Nótanács elnöke, Kelen Jolán, régi munkásmozgalmi asszony, Kovács Tiborné, a Nők Lapja főszerkesztője, Kristóf István, az Elnöki Tanács titkára, Lakatos Péterné bíró, Latinka Sándorné, régi munkásmozgalmi asszony, Makoldi Mihályné Kossuth-díjas pedagógus, Móricz Virág irónő, Nagy Imréné, a XVI. ker. Nótanács titkára, Örtutay Zsuzsa, a Magyar Nők Országos Tanácsának titkára, Péter Jánosné, a Magyar Nők Országos Tanácsa végrehajtó bizottságának tagja, Pribék Istvánné, a Veszprém megyei Nótanács titkára, Patricia Rivas, a DIVSZ titkára, Sárfi Rózsi, az Orvos-Egészségügyi Dolgozók Szakszervezetének titkára, dr. Sebestyén Pálné háztartásbeli, Scherczer Lajosné, a szocialista munka hőse, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, Szabó Miklósné, a Magyar Nők Országos Tanácsa végrehajtó bizottságának tagja, Szabó Piroska, a Budapesti Nótanács elnöke, Sztipanov Jánosné tsz-tag, Teszár Jenőné nyomdai berakó, Titz Jánosné szövönő, Tóth Istvánné termelőszövetkezeti parasztasszony, Vass Istvánné, az országgyűlés alelnöke, Weidinger Istvánné Munka Erdemrenddel kitüntetett textilmunkásnő.

A nézőtéren jelen volt a társadalmi és a kulturális élet számos kiválósága.

Az ünnepséget Vass Istvánné, az országgyűlés alelnöke nyitotta meg, majd Szabó Piroska, a Budapesti Nótanács elnöke mondott ünnepi beszédet.

Immár 49. éve annak, hogy a Szocialista Nők Kongresszusa határozatot hozott március 8. megünneplésére — kezdte beszédét Szabó Piroska. — Rövid néhány év alatt utat tört a nők nemzetközi összefogásának gondolata és a tavasz eleji nap nemzetközi harci nappá lett.

Az előadó ezután március 8. történelmi múltjáról beszélt, s arról, hogyan lett egyre erőteljesebb az asszonyok hangja és hogyan hódított egyre jobban tért az összefogás gondolata a világ asszonyai között. Szólt a Tanácsköztársaságról s azokról a vívmányokról, amelyeket 1919 a magyar nőknek jelentett. Emlékeztetett azoknak az asszonyoknak áldozatos harcára, akik a Horthy-rendszer idején magásra emeltek a nők összefogása gondolatának zászlaját.

Ezeknek az időknek nőnapjairól szólva mondotta: Nem volt hangszóró akkoriban, mert a szó csak halk lehetett. Ez a halk felvilágosító szó asszonyszívből, asszonyszívbe szállt és elültette a reménykedés, a szebb jövőbe vetett hit piros virágát.

— 1945 óta — folytatta — nyíltan, szép díszes környezetben jövőnk össze. Szabadon és fennszóval hirdetjük március 8. legnagyobb jelszavát: Világ asszonyai, együtt a békéért!

A továbbiakban arról beszélt Szabó elvtársnő, hogy ezen a tavaszi ünnepen számot kell vetni, mit tettek a nők azért, hogy a béke legyőzze a háborút. Mit adtak ahhoz, hogy hazánk a béketábor országa maradjon.

— A felszabadulás után — mondotta — a magyar női társadalom nagyon sokat kapott. Attól kezdve, hogy az első kollektív szerződésbe bekerült az egyenlő munkáért egyenlő bér elve, a mai napig,

az életnek minden területén tapasztalhatjuk a nők társadalmi s gazdasági elismerését.

Hangsúlyozta az előadó, hogy az egyenjogúság tényleges megvalósítása a nemzeti felemelkedés, a szocializmus építésének nélkülözhetetlen eleme.

Az egyenjogúság gátjairól szólva beszélt arról a maradiságról, amely a gyakorlati élet sok részletkérdésében akadályozza a teljes kibontakozást, s hangsúlyozta, hogy az egész társadalomnak segítenie kell a dolgozó asszonyokat, ugyanakkor a nőknek is feladatuk fokozott tanulással, munkával elősegíteni ennek a kérdésnek a teljes megoldását.

Arról a társadalmi változásról, amely ma a falvak százaiban végbemegy, hangsúlyozta, hogy a falun is nagy feladat vár a pa-

rasztás lányaira, asszonyaira. Gondoskodni kell a megyék, falvak vezetőinek arról, hogy a szerveződésekben

különböző funkciókba kerüljenek azok a rátermelt nők, akik el tudják látni e feladatokat.

Azok a nők, akik a szocialista faluban felelős munkába kerülnek, vonzani fogják a többieket. Szabó Piroska megállapította, hogy

a nők többsége magáénak érzi az új társadalom építésének feladatát, abból részt kér és küzd a haladásért, mert megéri, hogy egyéni, családi sorsa, boldogulása összefügg az ország felemelkedésével.

Kiszélesedett az asszonyok látóköre, a nők tízezrei dolgoznak a nótanácsban, a népfrontban, tévékenyen részt vesznek a békeharcban.

Az előadó ezután a Nemzetközi Demokratikus Nőszövetségről beszélt, amely sok nép, sok asszonyt egyesít zászlói alatt a legfőbb közös kérdésekben vívott harcával, a békeharcral, az atomháború elkerüléséért vívott küzdelemben. Az anyák gyermekcáját akarnak hallani, nyugodtan akarnak élni, s ezért olyan hatalmas erejű ez a világot átfogó, békéért kiáltó asszonykörös.

Mi, magyar nők sem hiányzunk e hatalmas békeharcból — hangsúlyozta — mi is követeljük, hogy szüntessék meg a vésszes robbantási kísérleteket, tárgyalásokkal oldják meg a vitás kérdéseket és a nemzetek a gazdasági fejlődés területén mérjék össze erejüket. Ebben vagyunk egyek mi kommunisták a pártunkon kívüli asszonyokkal, ebben értünk szót a vallásos nőkkel,

ebben találkozunk mi itt és az egész országban, minden dolgozó réteg asszonyaival, leányaival.

Ebben vallunk egy hitet a világ más részén lakó, más nyelven beszélő, más istent imádó asszonyaival. Hisszük és valljuk, hogy a béke legyőzi a háborút.

Az ország vezetői biztosak lehetnek abban — fejezte be beszédét Szabó Piroska —, hogy a magyar nők tántoríthatatlanul ott állnak a szocializmus mellett és annak eléréseért minden erejükkel harcolnak — mint ahogy eddig sem nézték tétlenül az új világért történő erőfeszítéseket. Ez a legtöbb, amit az ország haladó, a szocialista rendet helyeslő asszonyai nevében a nemzetközi nőnapon a pártunk ígérhetünk.

A nagy érdeklődéssel kísért beszéd után Gábor Zoltánné, a Budapesti Nótanács helyettes titkára olvasta fel a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának levelét a magyar asszonyokhoz. A díszünnepség első részét kóruszámok zárták. Szünet után a mintegy 2500 meghívott a Coppélia című balettel tekintette meg.